

Свјетлост љубави Божије

Бринимо о одежди правде Христове, нека она буде наш украс, да би нас Господ у будућем вијеку одјенуо у одежду славе, обасјану вјечном свјетлошћу – као што се *Он одијева свјетлошћу као хаљином*

Протопрезвитер др
Никола Маројевић

Свјетиљка тијелу је око. Ако, дакле, око твоје буде здраво, све ће тијело твоје свијетло бити.

Ако ли око њвоје кварно буде, све ће тијело њвоје тамно бити. Ако је, дакле, свјетлост која је у њеби тамна, колика је њек тамна!

Нико не може два јосиодара служити; јер или ће једнога мрзити, а другога љубити; или ће се једнога држити, а другога презирати. Не можете служити Боју и мамону.

Зашто вам кажем: Не брините се душом својом шта ће је јести или шта ће је пити; ни тијелом својим, у шта ће се одјенути. Није ли душа вреднија од хране, и тијело од одијела?

Погледајте на птице небеске како не сију, ни пијању, ни сабирају у житнице; ја Отац ваш небески храни их. Нисте ли ви многи вреднији од њих?

А ко од вас брунући се може придодати расиу своме лакаји један?

Иза одијело што се бринеће? Погледајте на кринове у пољу како расиу; не труде се нишпи преду.

Али ја вам кажем да се ни Соломон у свој слави својој не одјену као један од њих.

Па када шраву у пољу, која данас јесте а су-

Јављање Васкрслог Христа на Гори у Галилеји. Византија IX век. Минијатура.

тира се у њећ баца, Бој њако одијева; а камоли вас, маловјерни?

Не брините се, дакле, говорећи: шта ћемо јести, или шта ћемо пити, или чиме ћемо се одјенути?

Јер све ово незнабошци ишту; а зна и Отац ваш небески да вама треба све ово.

Неіо ишїиїе најїрије Царсїво Божије и їравду њеїову, и ово ће вам се све догаїи (Мт 6, 22–33).

У овом јеванђељском одјељку Господ Исус Христос нам даје веома важна и неопходна упутства како да се владамо, с једне стране, и потврђује да божанска промисао не престаје да брине о човјековој судбини и положају у свијету, с друге.

Ријечи Господње нама људима постају истинска свјетила на животном раскршћу. Зато се у Јеванђељу и каже да је свјетилка тијелу око (Мт 6, 22) – око управо представља Господа. Не каже се очи, него око – из разлога што се овдје не мисли на тјелесни вид, већ на духовни – око је у ствари срце. Око и оно што виде два ока – види

Човјекова душа је помрачена безбројним прегрешењима и греховима, због чега запада у крајњу биједу и несрећу. Људи све мање брину о спасењу своје душе, прије свега зато што све напоре улажу у задовољавање тјелесних жеља: Треба јести, пити и облачити се. То су закони којима се они покоравају. И стицати – што више то боље. А како Господ каже?!

Зар није писано да се не бринемо за облачење, ни за храну, пиће и остало више него цвијет у пољу? Зар се цвијет брине о томе? А опет и за њега има мјеста у Божијем памћењу. Ни цар Соломон се не обуче као крин у пољу, а имао је све што може пожељети човјек. А Господ сваког човјека одјену у одјећу бесмртности коју добија-

Зар није писано да се не бринемо за облачење, ни за храну, пиће и остало више него цвијет у пољу?

јединствено, као цјелину – а не нешто из дјелова. У том духовном оку, односно срцу – почива наша савјест, унутарњи закон који разликује добро и зло, свјетлост и таму... А шта је тијело него наш унутарњи живот – жеље, помисли, мисли, сва дјела која човјек учини током живота. Смисао Спаситељевих ријечи о свјетилки душе је да је срце човјеков центар унутарњег живота, свих мисли, жеља и свих његових дјела. Видимо да, ако је око – срце здраво – све ће бити здраво и обасјано небеском свјетлошћу. Ако је срце кварно – све ће бити трулеж и тама најкрајња. Ако је срце – тама, ако је срце као дар Божији, као залога вјечног живота у таму, како ли је тек живот таквог човјека преиспуњен лукавством, преваром и нечастивим силама. Таквом човјеку нема наде ни избављења, јер су му очи поклопљене тамом пропадања, а срце окорело од злих дјела. Душа таквог човјека живи у таму и не познаје свјетлосне зраке љепоте божанског постојања.

мо Светом тајном крштења. Тој Светајни новог рођења – рођења у Духу и Истини. Рођења за Небо и љепоту Божије бриге о сваком створењу.

Ишtimo, дакле, оно што нам је на корист и спасење душе – то је скривена порука ове јеванђељске приповијести. Тражимо од Сведоброг Дародавца царство Божије, оно које је унутра у човјеку, у његовом срцу. Том царском органу који у себи може смјестити живог и непролазног Бога са свим Његовим богатствима. И дјела човјека испуњеног небеском, Божијом правдом и љубављу, биће плод свјетлости и духовног богатства. Бринимо о одежди правде Христове, нека она буде наш украс, да би нас Господ у будућем вијеку одјенуо у одежду славе, обасјану вјечном свјетлошћу – као што се Он одијева *свјеїлошћу као хаљїном*. Амин. ○

Ауїор је свешїеник Еїархије будимљанско-никишићке